

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 4 lutego 2021 r.

BADK.DPK.133.198.2020 MKo

P10-122/20	Data wpływu petycji 2 grudnia 2020 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 1 lutego 2021 r.

**USTAWA O WYŚCIGACH KONNYCH,
USTAWA O OCHRONIE ZWIERZĄT**

TEMAT

- ZAKAZ PROWADZENIA STAJNI WYŚCIGOWEJ PRZEZ OSOBY SKAZANE ZA ZNEĆCANIE SIĘ NAD ZWIERZĘTAMI,**
- WYKREŚLENIE KONI Z LISTY ZWIERZĄT RZEŹNYCH**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja indywidualna

Sebastian Adamowicz.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych, m.in. w celu wprowadzenia zakazu prowadzenia stajni wyścigowej przez osoby prawomocnie skazane za znęcanie się nad zwierzętami, oraz ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, w celu wykreślenia koni z listy zwierząt rzeźnych.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji wnosi o zmianę ustawy o wyścigach konnych w zakresie art. 21b ust. 1 pkt 1 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „Pozwolenie na kierowanie stajnią wyścigową w danym roku kalendarzowym może być udzielone osobie, która:

1) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 -2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638) lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym.”

Postulowana zmiana ma wprowadzić zakaz prowadzenia stajni wyścigowej przez osobę, którą skazano prawomocnym wyrokiem sądu za znęcanie się nad zwierzętami.

Autor petycji uważa, że analogiczna zmiana powinna być również wprowadzona:

- w art. 21c ust. 1 pkt 2 lit. c - w zakresie zakazu udzielenia licencji na trenowanie koni w danym roku kalendarzowym dla osób prawomocnie skazanych za znęcanie się nad zwierzętami,

- w art. 21d ust. 1 pkt 3 - w zakresie zakazu udzielenia licencji na dosiadanie (powożenie) koni w danym roku kalendarzowym dla osób prawomocnie skazanych za znęcanie się nad zwierzętami,

- w art. 21e ust. 2 pkt 5 - w zakresie zakazu udzielenia licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego dla osób prawomocnie skazanych za znęcanie się nad zwierzętami.

Ponadto, w petycji postuluje się zmianę art. 21d ust. 1 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych poprzez zastąpienie wyrazów „zakładu opieki zdrowotnej” wyrazami „podmiotu leczniczego”. Uzasadnieniem tej zmiany jest nie uwzględnienie przez ustawodawcę zmian ujętych w ustawie o działalności leczniczej i ustawie o ochronie zwierząt.

Następną zmianą wnioskowaną w petycji jest zmiana przepisów karnych zawartych w ustawie o wyścigach konnych. W art. 28 tej ustawy proponuje się dodanie nowego ust. 1a w brzmieniu: „Tej samej karze podlega, kto wykonuje działalności określoną w ustawie bez

wymaganego pozwolenia lub licencji.” Autor petycji uważa, że konsekwencją powyższej zmiany powinna być również korekta ust. 2 tego przepisu w następującym brzmieniu: „Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust 1 i 1a, toczy się według przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”

Wnoszący petycję proponuje też dodanie do art. 34 ustawy o ochronie zwierząt nowego ust. 1a w brzmieniu: „Zakazuje się uboju koniowatych”. Uzasadnieniem tego postulatu jest to, iż obrót koniną jest stosunkowo niewielki, a zmiana miałaby służyć kształtowaniu postaw społecznych.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1354) reguluje zasady organizowania wyścigów konnych na terytorium Polski oraz działalność Polskiego Klubu Wyścigów Konnych (art. 1).

Przepisy ustawy regulują również warunki i tryb udzielania pozwoleń (pozwolenie na kierowanie stajnią wyścigową w danym roku kalendarzowym) i licencji (licencja na trenowanie koni w danym roku kalendarzowym, licencja na dosiadanie (powożenie) koni w danym roku kalendarzowym, licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego).

Zgodnie z art. 21b ust. 1 pozwolenie na kierowanie stajnią wyścigową w danym roku kalendarzowym może być udzielone osobie, która:

1) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 i 2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638) lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym;

2) zdała egzamin ze znajomości przepisów dotyczących wyścigów konnych przed komisją powołaną przez Prezesa.

Licencja na trenowanie koni w danym roku kalendarzowym, licencja na dosiadanie (powożenie) koni w danym roku kalendarzowym oraz licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego może być udzielona osobie, która nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 i 2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym (art. 21c ust. 1 pkt 2 lit. c).

Zgodnie z art. 28 ust. 1 kto organizuje wyścigi konne bez wymaganego wpisu do rejestru, podlega karze grzywny. Zaś ust. 2 tego przepisu stanowi, iż postępowanie w sprawach organizacji wyścigów konnych bez wymaganego wpisu, toczy się według

przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 września 2011 r. w sprawie wysokości opłat z tytułu organizowania wyścigów konnych oraz uczestnictwa w tych wyścigach (Dz. U. Nr 214, poz. 1272) w § 1 określa wysokość opłat za:

1. wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych,
2. udzielenie:
 - pozwolenia na kierowanie stajnią,
 - licencji na trenowanie koni,
 - licencji na dosiadanie (powożenie) koni,
 - licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego.
3. rejestrację barw wyścigowych,
4. zgłoszenie konia do wyścigów.

Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638) reguluje postępowanie ze zwierzętami kręgowymi, w tym zwierzętami kręgowymi wykorzystywanymi w celach naukowych lub edukacyjnych w zakresie nieuregulowanym w ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1392).

Ustawa w art. 6 ust. 1 stanowi, że zabrania się zabijania zwierząt, z wyjątkiem m.in. uboju i uśmiercania zwierząt gospodarskich oraz uśmiercania dzikich ptaków i ssaków utrzymywanych przez człowieka w celu pozyskania mięsa i skór.

Uśmiercanie zwierząt może odbywać się wyłącznie w sposób humanitarny polegający na zadawaniu przy tym minimum cierpienia fizycznego i psychicznego (art. 33 ust. 1a).

Zgodnie z art. 34. ust. 1 zwierzę kręgowie w ubojni może zostać uśmiercone tylko po uprzednim pozbawieniu świadomości przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje.

Ustawa nakłada też sankcje karne za nieprzestrzeganie przepisów ustawy - art. 35 ust. 1 stanowi: kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1-4 podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Tej samej karze podlega ten, kto znęca się nad zwierzęciem. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 1a działa ze szczególnym okrucieństwem podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 (art. 35 ust. 2).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 września 2004 r. w sprawie w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz warunków i metod uboju i uśmiercania zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 432 ze zm.)

określa: kwalifikacje osób uprawnionych do zawodowego uboju, warunki przemieszczania, przetrzymywania, unieruchamiania w celu dokonania uboju lub uśmiercenia zwierząt, warunki i metody uboju i uśmiercania zwierząt stosownie do gatunku.

INFORMACJE DODATKOWE:

Do Sejmu 11 września 2020 r. wpłynął poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 597). Projekt dotyczył m.in. wzmocnienia ochrony prawnej zwierząt oraz poprawy ich szeroko rozumianego dobrostanu. Zakres projektu ustawy dotyczy również art. 34 o zmianę, którego postuluje autor petycji.

Ustawę 18 września 2020 r. przekazano do Senatu, który 14 października 2020 r. na 16. posiedzeniu rozpatrzył ustawę i uchwalił ją z 36 poprawkami (druki senackie nr 209, 209A, 209B i 209Z). Następnie ustawę wraz z poprawkami senackimi przekazano do sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Prace nad ustawą nie zostały zakończone.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 20 października 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV SA/Wa 55/17 wyjaśnił, że znęcanie się nad zwierzęciem to nie tylko fizyczne zadawanie mu bólu, to również przetrzymywanie go w takich warunkach, które nie spełniają jego podstawowych potrzeb, jak również długotrwałe niewłaściwe opiekowanie się nim, prowadzące do uszczerbku na jego zdrowiu zarówno fizycznym jak i psychicznym. Pozostawianie na całe dni psów samotnych, nie zapewnianie im wystarczającej ilości ruchu, żywienie w nieodpowiedni sposób, prowadzący do powstawania schorzeń w wyniku otyłości, może zostać uznane za brak zapewnienia im odpowiedniej opieki i dbania o ich dobrostan.

OPRACOWAŁ

Maciej Kowalski

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz